

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk

Sagsnr.
2021 - 733

Doknr.
387747

Dato
11-02-2021

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 20. januar 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 236 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 236:

”Vil ministeren sikre, at der bliver klarhed om, hvad en kommune præcist kan kræve af en arbejdsgiver, når det gælder regnskabsaflæggelse for BPA-ordningen, så der sættes en stopper for den vækst i dokumentationskrav, der ses i nogle kommuner, og vil ministeren føre kontrol med, at kommunerne ikke forlanger mere dokumentation af borgere, der modtager hjælp efter BPA-ordninger, uden at de godkendte foreninger, som borgeren har valgt til at agere arbejdsgiver, kompenseres for ekstraarbejdet?”

Svar:

Der skal, jf. udmålingsbekendtgørelsens § 14, i den enkelte ordning efter servicelovens §§ 95 eller 96 udarbejdes et årligt regnskab for det tilskud, som er udmålt efter udmålingsbekendtgørelsens regler, dog med undtagelse af tilskuddet udmålt efter bekendtgørelsens § 10 om direkte eller indirekte omkostninger.

Kommunalbestyrelsen skal på baggrund af regnskabet påse, at tilskuddet er anvendt i overensstemmelse med formålet, nemlig at yde hjælp til borgerne.

Regnskabet udarbejdes normalt af arbejdsgiveren, og indsendes efter nærmere aftale til borgerens bopælskommune en gang årligt. Hvis borgeren har overført tilskuddet til en forening eller en privat virksomhed, der er godkendt af socialtilsynet, vil foreningen eller virksomheden samtidig skulle varetage opgaven med at udarbejde regnskab for ordningen. Dette vurderer jeg kun er rimeligt, da det er en naturlig del af opgaveporteføljen for den part, der varetager rollen som arbejdsgiver.

Udmålingsbekendtgørelsen indeholder ingen formkrav til regnskabet. Dermed er det overladt til kommunalbestyrelsen at beslutte, på hvilken måde og i hvilken form regnskabet skal aflægges. Kravene til regnskabsaflæggelse bør imidlertid ikke være mere omfattende end, hvad der er nødvendigt, for at kommunalbestyrelsen kan påse, at tilskuddet er anvendt i overensstemmelse med formålet. Kommunalbestyrelsen bør have dette for øje ved eventuel udformning af regnskabsskemaer til brug ved regnskabsaflæggelsen.

Social- og Ældreministeriet arbejder aktuelt på en orientingsskrivelse til landets kommuner om forhold vedrørende administrationen af ordningerne efter §§ 95 og 96, herunder reglerne om tilsyn.

Hertil kan jeg oplyse, at jeg er bekendt med, at arbejdsgiverne på området giver udtryk for, at kommunerne går for langt i deres tilsyn. Omvendt peger aktuelle sager på netop vigtigheden af, at reglerne, som tilfældet er nu, giver mulighed for, at kommunerne kan sikre, at pengene anvendes til formålet. På den baggrund er jeg ikke overbevist om, at vejen at gå er at mindske dokumentationskravene.

Med venlig hilsen

Astrid Krag